

STEPPING ON

ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការដួល

វគ្គសិក្សាទីមួយ

1. សេចក្តីផ្តើម។
2. សេចក្តីសង្ខេបនិងគោលបំណងនៃកម្មវិធី។
3. ទស្សនៈរបស់លោកអ្នក។
4. ការហាត់ប្រាណពង្រឹងលំនឹង និងពង្រឹងកម្លាំង។

ការសម្រាក

5. ការហាត់ប្រាណពង្រឹងលំនឹង និងពង្រឹងកម្លាំង។
6. គ្រោះថ្នាក់នៃការដួល។
7. កិច្ចការដាក់ឱ្យធ្វើនៅផ្ទះ។

ធ្វើឱ្យលំនឹងរបស់លោកអ្នកមាន
ការពុះពារ។
វានឹងបានប្រសើរឡើង។
រក្សាធ្វើវា នោះលោកអ្នកនឹងមិន
បាត់បង់វាឡើយ។

សេចក្តីសង្ខេបនៃកម្មវិធី

<p>វគ្គសិក្សាទីមួយ៖</p>	<p>សេចក្តីផ្តើម សេចក្តីសង្ខេប និងការវាយតម្លៃអំពីគ្រោះថ្នាក់ ការកសាងទំនុកចិត្ត, សេចក្តីសង្ខេបនៃគោលបំណងកម្មវិធី, ការចែកចាយបទពិសោធន៍អំពីការដួល, ការជ្រើសយកអ្វីៗដែលត្រូវលើកឡើង និងការណែនាំឲ្យដឹងអំពីការហាត់ប្រាណពង្រឹងលំនឹងនិងពង្រឹងកម្លាំង។</p>
<p>វគ្គសិក្សាទីពីរ៖</p>	<p>ការហាត់ប្រាណនិងការធ្វើដំណើរចុះឡើងដោយសុវត្ថិភាព ពិនិត្យឡើងវិញនិងហាត់អនុវត្តវិធីហាត់ប្រាណ, ស្វែងរកឧបសគ្គនិងផលប្រយោជន៍នៃការហាត់ប្រាណ, ការធ្វើដំណើរចុះឡើងដោយសុវត្ថិភាព — កោអីនិងដណ្តើរ, ការរៀនសូត្រដើម្បីកុំឲ្យភ័យស្លន់ស្លាបន្ទាប់ពីការដួល។</p>
<p>វគ្គសិក្សាទីបី៖</p>	<p>គ្រោះថ្នាក់នៅផ្ទះ រកមើលឲ្យបានដឹងពីគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងនិងជុំវិញផ្ទះ ហើយនិងដំណោះស្រាយបញ្ហា។</p>
<p>វគ្គសិក្សាទីបួន៖</p>	<p>សុវត្ថិភាពនៅតាមសហគមន៍ និងស្បែកជើង បង្កើតវិធីសាស្ត្រដើម្បីធ្វើដំណើរជុំវិញសហគមន៍ក្នុងតំបន់ និងកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់នៃការដួល។ រៀនសូត្រអំពីទម្រង់នៃស្បែកជើងដែលមានសុវត្ថិភាព និងរកមើលឲ្យបានដឹងពីគ្រោះថ្នាក់នៃសម្លៀកបំពាក់។</p>
<p>វគ្គសិក្សាទីប្រាំ៖</p>	<p>ការមើលឃើញនិងការដួល ព្រមទាំងវិធាន D ទទួលស្គាល់នូវឥទ្ធិពលនៃការមើលឃើញទៅលើគ្រោះថ្នាក់នៃការដួល។ ពិនិត្យឡើងវិញនូវវិធីសាស្ត្រដើម្បីកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់នៃការដួលដោយសារកង្វះសមត្ថភាព។ រកមើលឲ្យបានដឹងពីសារសំខាន់នៃវិធាន D ពន្លឺព្រះអាទិត្យ និងកាលសូមដើម្បីការពារកុំឲ្យរងរបួសពីការដួល។</p>
<p>វគ្គសិក្សាទីប្រាំមួយ៖</p>	<p>ការគ្រប់គ្រងថ្នាំពេទ្យ និងបទពិសោធន៍គ្រប់គ្រងការធ្វើដំណើរ រកមើលឲ្យបានដឹងពីគ្រោះថ្នាក់នៃថ្នាំពេទ្យនិងការដួល។ ស្វែងរកវិធីសាស្ត្រដើម្បីកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់នៃការដួលដោយសារផលប៉ះពាល់បន្ទាប់បន្សំនៃថ្នាំពេទ្យ ឬការប្រើថ្នាំពេទ្យមិនត្រឹមត្រូវ។ រកមើលឲ្យបានដឹងពីជម្រើសវិធានបច្ចេកទេសការដើម្បីធ្វើឲ្យងាយដេក។ ពិនិត្យឡើងវិញនូវការហាត់ប្រាណ។ ពិនិត្យឡើងវិញនិងស្វែងរកថែមទៀតនូវវិធីសាស្ត្រសម្រាប់ការចេញទៅសហគមន៍ក្នុងតំបន់ដោយសុវត្ថិភាព។ ហាត់អនុវត្តរបៀបធ្វើដំណើរដោយសុវត្ថិភាព ដែលបានរៀនសូត្រក្នុងអំឡុងកម្មវិធីនៅទីកន្លែងខាងក្រៅនៅក្បែរនោះ។</p>
<p>វគ្គសិក្សាទីប្រាំពីរ៖</p>	<p>ពិនិត្យឡើងវិញនិងរៀបចំផែនការជាមុន អ្នកចូលរួមទាំងឡាយបានសម្តែងនូវការសម្រេចបានផ្ទាល់ខ្លួនពីរយៈពេលប្រាំពីរសប្តាហ៍កន្លងមកនេះ ហើយឆ្លុះបញ្ចាំងលើវិសាលភាពនៃអ្វីៗដែលបានរៀនសូត្រ។ ពិនិត្យឡើងវិញនូវអ្នកណាមួយដែលបានស្នើ។ បញ្ចប់វគ្គណាមួយដែលមិនបានបំពេញគ្រប់គ្រាន់។ រកមើលឲ្យបានដឹងពីវិធីសាស្ត្រដើម្បីជួយក្នុងការធ្វើដំណើរតាមយានជំនិះសាធារណៈដោយសុវត្ថិភាព។ កំណត់វិធីសាស្ត្រដែលមានសុវត្ថិភាពដើម្បីការពារទប់ទល់នឹងការឆក់កាបូប។ រកមើលឲ្យបានដឹងពីវិធីសាស្ត្រដើម្បីជួយក្នុងការប្រើថ្នាំក្នុងដោយសុវត្ថិភាព។ ពេលសម្រាប់និយាយលាគ្នា និងបិទវគ្គសិក្សា។</p>
<p>ការផែនការមើលតាមទូរស័ព្ទ៖</p>	<p>លោកអ្នកនឹងទទួលបានទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនងនៅក្នុងពេលពីរអាទិត្យដំបូង ក្រោយពីលោកអ្នកបញ្ចប់វគ្គសិក្សាជាក្រុមចុងក្រោយ ដើម្បីផែនការមើលពីដំណើរដែលលោកអ្នកអនុវត្តវិធីសាស្ត្របង្ការ និងវាយតម្លៃថាតើលោកអ្នកត្រូវការជំនួយក្នុងការរកប្រែផ្ទះដែរឬទេ។</p>
<p>វគ្គពង្រឹងចំណេះដឹងនៅពេលពីរខែ៖ ពិនិត្យឡើងវិញនូវការសម្រេចបានទាំងឡាយ និងរបៀបរក្សាឲ្យវានៅតែមានដំណើរការ។</p>	

© Lindy Clemson and Megan Swann 2008 © Sydney University Press 2008។ Stepping On ជាសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មចុះឈ្មោះជាមួយ IP Australia។ មតិការនៃសៀវភៅប្រើប្រាស់នេះត្រូវបានផលិតឡើងវិញដោយមានការអនុញ្ញាតពី Stepping On: ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការដួល ដែលជាកម្មវិធីមានស្ថិតិយុត្តិធម៌សម្រាប់បង្ការស្បែកជើងដោយ Lindy Clemson និង Megan Swann, ចោះព្រះរាជក្រឹត្យដោយ Sydney University Press។ ISBN 978-1920898-755. Stepping On © Clemson and Swann

បញ្ជីប្រធានបទ

ប្រធានបទទាំងឡាយដែលយើងអាចរួមបញ្ចូលក្នុងកម្មវិធី

✓ បើចាប់អារម្មណ៍ សូមគូសគំនូសក្នុងកូនប្រអប់

☐ ជើងខ្សោយ	☐ យានជំនិះសាធារណៈ
☐ លំនឹង	☐ ដំរីមិនរាបស្មើ
☐ ការប្រញាប់ប្រញាល់និងមិនយកចិត្តទុកដាក់	☐ កាំជណ្តើរ និងជណ្តើរ
☐ ស្បែកជើង	☐ ការលើកនិងការកាន់យួរ
☐ ប្រអប់ជើង	☐ ការមើលឃើញ
☐ ខ្សែដាក់កាត់កម្រាល	☐ ការកាន់វត្ថុដើម្បីទប់ខ្លួនដើរពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយទៀត
☐ ការឈោងចាប់	☐ ការធ្វើអ្វីៗនៅទីខ្ពស់
☐ ភាពឯកាការងើបឈរនិងការមានអារម្មណ៍វិលមុខ	☐ ពុំមានជំនួយគ្រប់គ្រាន់
☐ ការងើបឈរនៅពេលយប់	☐ ភ័យខ្លាចក្នុងការធ្វើកិច្ចការទាំងឡាយ និងការជួល
☐ ទៅបង្គន់នៅពេលយប់	☐ “ប្រដាប់ពាក់ការពារត្រគាក”
☐ អាងទឹកដែលអិល	☐ វីតាមីន D កាល់ស្យូមដើម្បីពង្រឹងឆ្អឹង
☐ គម្របលើកម្រាល	☐ ឧក្រិដ្ឋកម្ម ដូចជាការឆក់កាបូប
☐ ផ្លូវដើរមិនរាបស្មើ	☐ ថ្នាំពេទ្យ
	☐ ថ្នាំធ្វើឲ្យងងុយដេក

បន្ថែមអ្វីផ្សេងទៀត៖

- _____
- _____
- _____
- _____

STEPPING ON

ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការដួល

វគ្គសិក្សាទីពីរ

1. ពិនិត្យឡើងវិញនូវរបៀបវារៈថ្ងៃនេះ ។
2. គុណសម្បត្តិនិងគុណវិបត្តិនៃការហាត់ប្រាណ។
3. ពិនិត្យឡើងវិញនូវការហាត់ប្រាណដែលដាក់ឲ្យធ្វើនៅផ្ទះ។
4. ការកំណត់គោលដៅសម្រាប់ការធ្វើដំណើរ។
5. ហាត់អនុវត្តការហាត់ប្រាណ។

ការសម្រាក

6. ការធ្វើដំណើរចុះឡើងដោយសុវត្ថិភាព។
7. សាច់រឿងនៃការដួលទាំងឡាយ។
8. កិច្ចការដាក់ឲ្យធ្វើនៅផ្ទះ។

**ពេលណាកម្លាំងនិងលំនឹង
របស់លោកអ្នកបានប្រសើរឡើង
ការដើរនឹងកាន់តែងាយស្រួល។**

សុវត្ថិភាពនៃឈើច្រត់

គោលការណ៍ទូទៅសម្រាប់ការប្រើឈើច្រត់ដោយសុវត្ថិភាព៖

- ◆ គួរកែតម្រូវឈើច្រត់របស់លោកអ្នក សម្រាប់កម្ពស់របស់លោកអ្នក។ កន្លែងភ្ជាប់ដៃគួរមានកម្ពស់ស្មើនឹងកម្ពស់របស់លោកអ្នក នៅពេលដែលរបស់លោកអ្នកស្ថិតនៅចំហៀងម្ខាងនៃដងខ្លួនរបស់លោកអ្នក។
- ◆ កាន់ឈើច្រត់របស់លោកអ្នកនៅក្នុងដៃម្ខាងដែលផ្ទុយគ្នានឹងជើងដែលប៉ះពាល់បួនខ្សោយរបស់លោកអ្នក។ ដាក់ឈើច្រត់ទៅមុខជាមួយជើងទន់ខ្សោយរបស់លោកអ្នក។
- ◆ ផ្លាស់ទ្រនាប់ជំរាលណាវាសឹកវិល។ ឆែកមើលខាងចុងឈើច្រត់របស់លោកអ្នកនៅពេលឥឡូវនេះ។
- ◆ បិទបន្ទះបញ្ចេញពន្លឺដើម្បីឲ្យអ្នកដទៃមើលឃើញ នៅពេលស្រអាប់ប្លង់ដី។

សូមចងចាំ៖

- ◆ ដើរដោយដាក់ជើងទាំងពីររបស់លោកអ្នកឃ្លាតឆ្ងាយពីគ្នាបន្តិច ដើម្បីឲ្យកាន់តែងាយស្រួលក្នុងការដើរលើជម្រាលនិងទីចំណោត។
- ◆ នៅលើជណ្តើរ ឬ ចង្កូរទឹក៖
 - ◆ ឈានឡើងជាដំបូងជាមួយជើងខ្លាំងរបស់លោកអ្នក។
 - ◆ ឈានចុះជាមួយជើងខ្សោយរបស់លោកអ្នក។

ការងើបឈរឡើងវិញបន្ទាប់ពីដួល

កុំភ័យស្លន់ស្លោ ហើយកុំប្រញាប់ប្រញាល់

1. បត់ក្បាលជង្គង់ទាំងពីររបស់លោកអ្នក។

2. រមៀលខ្លួនទៅម្ខាង ។

3. ប្រើកែងដៃមួយដើម្បីទាញខ្លួនឲ្យងើបឡើង។

4. ប្តូរទៅកាន់ជំហរលុតជង្គង់ដោយច្រត់លើដៃនិងជង្គង់។

5. ឈប់ហើយធ្វើឲ្យខ្លួនលោកអ្នកមានលំនឹង។

6. វារទៅកាន់ទូរស័ព្ទនៅលើតុទាប ឬកៅអីណាមួយ។

7. ប្រើដៃទាំងពីរដើម្បីទាញខ្លួនរបស់លោកអ្នកឡើង។

ការធ្វើដំណើរចុះឡើងដោយសុវត្ថិភាព ការកំណត់គោលដៅ

ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍លើ (✓ សូមគូសក្នុងកូនប្រអប់ដើម្បីជ្រើសរើសយកប្រធានបទច្រើនជាងមួយ)៖

- ការឆ្លងផ្លូវថ្នល់
- ការឡើង ចង្កូរទឹក
- ការដើរឡើងជម្រាល
- ផ្នែកបុស្សៗគ្នា
- ការដើរទៅទីខាងក្រៅ
- ការទិញភ័ន់
- ការជិះរថយន្តបីសឬរទេះភ្លើង
- ការដើរនៅជុំវិញផ្ទះ
- នៅជុំវិញសួនច្បារ
- តើមានអ្វីទៀត? _____

ការមានលំនឹងកាន់តែប្រសើរ
ហើយសាច់ដុំដើងកាន់តែមាំមួន
នឹងជួយការពារមិនឲ្យដួល។

© Lindy Clemson and Megan Swann 2008 © Sydney University Press 2008។ Stepping On ជាសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មចុះឈ្មោះជាមួយ IP Australia។ មតិកាន់សៀវភៅប្រើប្រាស់នេះត្រូវបានផលិតឡើងវិញដោយមានការអនុញ្ញាតពី Stepping On: ការកំណត់បន្ថែមការដួល ដែលជាកម្មវិធីមានមូលដ្ឋានតាមសំណើសុំសម្រាប់មនុស្សចំណាស់ ដោយ Lindy Clemson និង Megan Swann, បោះពុម្ពផ្សាយដោយ Sydney University Press។ ISBN978-1920898-755. Stepping On © Clemson and Swann

STEPPING ON

ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការដួល

វគ្គសិក្សាទីបី

1. ពិនិត្យឡើងវិញនូវរបៀបវារៈនៅថ្ងៃនេះ។
2. ហាត់អនុវត្តវិធីហាត់ប្រាណ។
3. ល្បែងចោទសួរ Apple ។

ការសម្រាក

4. គ្រោះថ្នាក់ដួលនៅផ្ទះ។
5. សម្លៀកបំពាក់មានសុវត្ថិភាព។
6. កិច្ចការដាក់ឲ្យធ្វើនៅផ្ទះ។

នៅពេលចេញដើរនៅខាងក្រៅ សូមមើលទៅមុខដើម្បីឲ្យមានការ ប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយដើរតាមវិធី ម្យ៉ាងដោយដាក់កែងនៃជើងម្ខាង នៅខាងមុខម្រាមជើងនៃជើងម្ខាងទៀត (heel-and-toe)។

ផលិតផលសម្រាប់ផ្ទៃអិល

ការកម្ចាត់ស្មៅនិងផ្សិតនៅលើផ្ទៃដើរនិងកាំជណ្តើរ

1. ទឹកថ្នាំកម្ចាត់ស្មៅនិងផ្សិត។
2. ទិញដបសំបាប់ខ្យល់បាញ់។ លាយទឹកជាមួយនឹងទឹកថ្នាំតាមបរិមាណដូចបានណែនាំ ហើយបាញ់លើផ្ទៃស្មៅ។
3. បន្ទាប់មក ក្រោយពេល 15 នាទី ប្រើបំពង់ទុយយោទឹកបាញ់លាងសម្អាតវាចេញ។

ផលិតផលស្រដៀងគ្នាផ្សេងទៀត

សារធាតុប្រឆាំងនឹងស្មៅ, Mold Stop (បញ្ឈប់ការដុះផ្សិត) និងថ្នាំ Once a Year Path Weeder សម្រាប់សម្លាប់រុក្ខជាតិតូចៗឥតប្រយោជន៍ ឬសារធាតុសម្អាតទូទៅដូចជាកូរីន ឬ CLR ជាដើម។

បង្ការការអិលនៅតែមជណ្តើរ

បន្ទះកាំជណ្តើរនិងជណ្តើរវែងគឺជាទ្រនាប់ដែលអាចបិទជាប់នឹងតែមជណ្តើរ។

ផលិតផលកុំឲ្យអិលសម្រាប់ឥដ្ឋ ផ្ទៃស៊ីម៉ង់ត៍និងកម្រាលក្តារ

1. ប្រើផលិតផលចាប់ច្បាម សម្រាប់ផ្ទៃរៀបឥដ្ឋ។
2. ប្រើថ្នាំលាបកុំឲ្យអិលសម្រាប់កម្រាលស៊ីម៉ង់ត៍និងក្តារឈើ។ គេអាចប្រើថ្នាំទាំងនេះសម្រាប់កាំជណ្តើរផងដែរ។
3. លោកអ្នកអាចមានបំណងជួលអ្នកវិជ្ជាជីវៈដើម្បីបិទឬលាបផលិតផលកុំឲ្យអិលដែលទិញពីហាង។

បង្ការការអិលនៅក្នុងផ្ទះ

1. ជូតសម្អាតវត្ថុកំពប់ឲ្យបានភ្លាមៗ។
2. បង្កើនការចាប់ច្បាមលើផ្ទៃអិល ដោយប្រើផលិតផលធន់ទ្រាំនឹងការអិល។
3. ប្រើបន្ទះស្អិតទាំងសងខាងដើម្បីបិទទ្រនាប់កុំឲ្យអិល។ មានប្រភេទផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់ទ្រនាប់លើកម្រាលព្រំ និងទ្រនាប់លើកម្រាល។

ផលិតផលសម្រាប់ផ្ទៃអិល

ផលិតផលកុំឲ្យអិលនៅបន្ទប់ងូតទឹកផ្កាឈូកនិងអាងបន្ទប់ទឹក

បន្ទះមិនអិល

បន្ទះទាំងនេះមានលក់ជាកញ្ចប់នៅតាមហាងលក់វត្ថុរឹង (hardware)។ បកផ្ទៃកខាងក្រោយ ហើយបិទលើផ្ទៃ។

ទ្រនាប់បន្ទប់ងូតទឹកផ្កាឈូក និងអាងបន្ទប់ទឹក

1. ទ្រនាប់ជំរិតខ្យល់មានលក់នៅតាមហាងទំនិញចម្រុះ ឬឱសថស្ថាន។ គួរព្យួរវាជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យត្រូវខ្យល់ ហើយត្រូវផ្លាស់ប្តូរវាជាទៀងទាត់។
2. ទ្រនាប់បន្ទប់ងូតទឹកផ្កាឈូកដែលធន់ទ្រាំនឹងការអិលហើយប្រឆាំងនឹងការដុះផ្សិត។ ប្រើតែ សាប៊ូនិងទឹកប៉ុណ្ណោះដើម្បីជូតសម្អាតរៀងរាល់ប្រាំមួយខែម្តង។

ដើម្បីទទួលបានជំនួយអំពីផ្ទៃអិល សូមទាក់ទងសេវាកម្មអ្នកជំនាញមុខការច្រើន ឬអ្នកឯកទេសព្យាបាលដោយសកម្មភាពក្នុងតំបន់របស់លោកអ្នក។

សូមប្រុងប្រយ័ត្នកុំឲ្យអិលនៅពេលចេញទៅក្រៅ

1. ប្រុងប្រយ័ត្នពីរណ្តៅ ជម្រាល និងថ្មនៅលើវាលស្មៅ។
2. មើលដោយប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន នៅពេលលោកអ្នកដើរ។
3. ពាក់ស្បែកជើងមាំ និងប្រើបង្កាន់ដៃ។
4. ពេលឆ្លងថ្នល់មានភ្លើងចរាចរណ៍ សូមចងចាំថា សញ្ញាភ្លើងបង្ហាញកុំដើរមានន័យថា លោកអ្នក អាចបន្តការឆ្លងថ្នល់របស់លោកអ្នក។
5. ប្រុងប្រយ័ត្នខ្លួន ឬកុំចេញទៅក្រៅនៅពេលអាកាសធាតុមានខ្យល់ខ្លាំង។

សម្លៀកបំពាក់មានសុវត្ថិភាព គឺនៅពេល . . .

- ◆ ពាក់អាវលុងឲ្យបានជាប់ល្អ ហើយពាក់ខ្សែក្រវ៉ាត់និងចងក្រវ៉ាត់កឲ្យជាប់ល្អ។
- ◆ កុំឲ្យមានហោប៉ៅធំនិងបើកចំហលៀនចេញមកក្រៅ ដែលអាចទាក់នឹងប្រដាប់កាន់បើកបិទទ្វារ ឬគ្រឿងសង្ហារឹម។
- ◆ កុំពាក់អាវដែលមានដៃវែងពេក បើកចំហធំពេក ឬធំទូលាយពេក។
- ◆ កុំឲ្យជ័រសម្លៀកបំពាក់វែងពេក ហើយធ្វើឲ្យវានៅត្រឹមខាងលើ ក ជើង។

**គិតអំពីសុវត្ថិភាពនៅពេលលោកអ្នក
ទិញសម្លៀកបំពាក់។**

**គិតអំពីសុវត្ថិភាពនៅពេលលោកអ្នក
ពាក់អាវបំពង់ និងអាវលុង។**

STEPPING ON

ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការដួល

វគ្គសិក្សាទីបួន

1. សេចក្តីផ្តើមនៃវគ្គសិក្សាថ្ងៃនេះ។
2. ពិនិត្យឡើងវិញ និងហាត់អនុវត្តការហាត់ប្រាណ។
3. ពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ចការដាក់ឱ្យធ្វើនៅផ្ទះអំពីគ្រោះថ្នាក់ដួលនៅផ្ទះ។
4. វគ្គនេះ ការធ្វើដំណើរនៅតាមសហគមន៍ និងសុវត្ថិភាពនៃអ្នកថ្មើរជើង។

ការសម្រាក

5. ការបង្ហាញអំពីគ្រឿងសម្រាប់ពាក់នៅជើងដែលមានគ្រោះថ្នាក់ និងមានសុវត្ថិភាព។
6. កិច្ចការដាក់ឱ្យធ្វើនៅផ្ទះ។

ការដួលមិនមែនជាហេតុ
ការណ៍ដែលចៀសមិនបាន
នោះទេ ហើយលោកអ្នក
អាចចៀសវាងវាបាន!

ការធ្វើដំណើរចុះឡើងដោយសុវត្ថិភាព

ការដើរនៅទីខាងក្រៅ

សូមប្រុងប្រយ័ត្នអំពីគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយ

1. ផ្លូវដើរដែលបែកប្រេះ ហើយមិនរាបស្មើ។
2. ប្រុងប្រយ័ត្នពីរណ្តៅ ទីជំរាល និងថ្មនៅលើវាលស្មៅ។
3. មើលដោយប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន នៅពេលលោកអ្នកដើរ។
4. ដើរតាមវិធីម្យ៉ាងដោយដាក់កែងនៃជើងម្ខាងនៅខាងមុខម្រាមជើងនៃជើងម្ខាងទៀត (Heel-and-toe) នៅពេលលោកអ្នកដើរ។
5. ដើរងើបក្បាលមុខ ចង្ការចូលមកទ្រូង និងស្នូលបើកមកក្រោយ។ ដំណើរដូចនេះនឹងជួយលោកអ្នកក្នុងការមើលទៅមុខ និងដើរដោយមានទំនុកចិត្ត។

ដំណើរដោយមានសុវត្ថិភាពនៅក្នុងសហគមន៍

1. ពាក់ស្បែកជើងមាំ។
2. ប្រើបង្កាន់ដៃ។
3. ពេលឆ្លងថ្នល់មានភ្លើងចរាចរណ៍ សូមចងចាំថា សញ្ញាភ្លឺបង្កើត'កុំដើរ'មានន័យថា លោកអ្នកអាចបន្តការឆ្លងថ្នល់របស់លោកអ្នក។
4. សម្លឹងមើលភ្នែករបស់អ្នកបើករថយន្ត មុនពេលលោកអ្នកឆ្លងថ្នល់ ទោះបីជានៅកន្លែងសម្រាប់អ្នកធ្វើជើងឆ្លងថ្នល់ក៏ដោយ។
5. ឆ្លងថ្នល់ជាមួយក្រុម។
6. ប្រុងប្រយ័ត្នថែមទៀតនៅពេលអាកាសធាតុមានខ្យល់ខ្លាំង។
7. ស្លៀកពាក់ខោអាវមានពណ៌ស្រាល និងកាន់ឆ័ត្រពណ៌លឿងឬពណ៌ស្រាល។
8. បើលោកអ្នកមានអារម្មណ៍ធុងធាង សូមចងចាំស្នើសុំជំនួយ — នេះជាសញ្ញានៃភាពរឹងមាំមិនមែនភាពទន់ខ្សោយទេ។
9. គ្រោងជាមុនសម្រាប់ការចេញទៅក្រៅ ដើម្បីចៀសវាងការប្រញាប់ប្រញាល់។

ការប្រុងប្រយ័ត្ននឹងការធ្លាក់កាបូប

- ◆ កាន់កាបូបរបស់លោកអ្នកឲ្យនៅកៀកនឹងចំហៀងខ្លួនលោកអ្នក។ រក្សាកាបូបឲ្យនៅកៀកនឹងដងខ្លួនរបស់លោកអ្នក ហើយដាក់ដៃនៅពីលើកាបូប ដើម្បីឲ្យរឹតកាន់តែលំបាកសម្រាប់ជនណាម្នាក់ដែលចង់ឆក់យកកាបូបនោះ។
- ◆ បិទខ្សែតកាបូបជានិច្ច។
- ◆ ដើរកៀកទៅនឹងជញ្ជាំង ដោយដាក់កាបូបនៅខាងជញ្ជាំង។
- ◆ កុំទុកកាបូបចោលដោយគ្មានមនុស្សនៅមើលថែវាឡើយ។
- ◆ កុំដាក់កូនកាបូប កាបូប ឬកូនសោនៅក្នុងកាបូបស្តាយរបស់លោកអ្នកឲ្យសោះ។
- ◆ កុំយកប្រាក់ច្រើនតាមជាប់ខ្លួនឲ្យសោះ។
- ◆ តើមានអ្វីខ្លះនៅក្នុងកាបូប?
បើសំខាន់ សូមថតចម្លងវា (ដូចដែលលោកអ្នកត្រូវធ្វើនៅពេលធ្វើដំណើរទៅបរទេស)។
- ◆ ត្រៀមកូនសោរួចជាស្រេចមុនពេលទៅដល់ថយន្តរបស់លោកអ្នក ឬទ្វារខាងមុខ។
- ◆ កុំសរសេរអាសយដ្ឋានរបស់លោកអ្នកនៅលើកូនសោឲ្យសោះ។
- ◆ ចងកូនសោរបស់លោកអ្នកទៅនឹងខ្សែយឺត ហើយខ្នាស់វាដាក់នៅក្រោមអាររបស់លោកអ្នកដើម្បីឲ្យងាយស្រួលយកវាបាន។ លោកអ្នកនឹងមិនបាត់កូនសោឡើយ បើលោកអ្នកបាត់កាបូប។
- ◆ ស៊ើបរកមើលវគ្គការពារខ្លួនសម្រាប់មនុស្សវ័យណាស់នៅក្នុងតំបន់របស់លោកអ្នក។

តើអ្វីទៅដែលជាស្បែកជើងមានសុវត្ថិភាព ហើយស្រួលពាក់?

ស្បែកជើងដែលផ្តល់ភាពសុខស្រួល (supportive shoe)

- ◆ មានទ្រនាប់រឹងមាំសម្រាប់ទ្រប្រអប់ជើង។
- ◆ មានបាតស្បែកជើងដែលអាចបត់បែនបានក្រោមកញ្ចុំម្រាមជើង (ball of foot) ហើយមិនក្រាស់ពេក។
- ◆ គ្របប្រអប់ជើងភាគច្រើន។
- ◆ ស្បែកជើងមានទម្ងន់ស្រាល។
- ◆ មានប្រអប់នៃម្រាមជើងដែលធំទូលាយសម្រាប់ភាពសុខស្រួល។
- ◆ មានខ្សែចងស្បែកជើង ឬបន្ទះបិទបើក (Velcro) សម្រាប់ភាពមាំល្អ។

ទំហំត្រូវល្អ

- ◆ ចន្លោះរវាងម្រាមជើងវែងជាងគេបង្អស់ និងខាងក្នុងស្បែកជើង មានប្រវែងយ៉ាងតិច ១,៥សង់ទីម៉ែត្រ។
- ◆ រក្សាប្រអប់ជើងបានយ៉ាងល្អនៅក្នុងស្បែកជើង។
- ◆ កក់ក្តៅ ហើយចាប់ជាប់ល្អនៅផ្នែកមុំកែងជើង។

បាតស្បែកជើងដែលចាប់ជាប់ល្អ

- ◆ បាតស្បែកជើងជ័រមិនរអិល។
- ◆ មានភាពគគ្រឹមសម្រាប់ចាប់ជាប់ល្អ ដោយមានជាយដាច់គ្នា។

កែងស្បែកជើងដែលនឹងល្អ ហើយចាប់ជាប់ល្អ

- ◆ មិនរអិល ហើយមានភាពគគ្រឹម។
- ◆ កែងទាប (ទាបជាង 2.5 ទៅ 5 សង់ទីម៉ែត្រ)។
- ◆ កែងបញ្ជិត។
- ◆ កែងធំទូលាយ (យ៉ាងតិច 5 សង់ទីម៉ែត្រ) ដោយមានតែមមូល។

គ្រឿងសម្រាប់ពាក់នៅជើងដែលមានសុវត្ថិភាព

© Lindy Clemson and Megan Swann 2008 © Sydney University Press 2008 ។ Stepping On ជាសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មចុះឈ្មោះជាមួយ IP Australia ។ មតិការនៃសៀវភៅប្រើប្រាស់នេះត្រូវបានផលិតឡើងវិញដោយមានការអនុញ្ញាតពី Stepping On: ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការរងរបួស ដែលជាកម្មវិធីមានមូលដ្ឋានតាមសំណើរបស់មនុស្សចំណាស់ ដោយ Lindy Clemson និង Megan Swann, បោះពុម្ពផ្សាយដោយ Sydney University Press ។ ISBN 978-1920898-755 . Stepping On © Clemson and Swann

រក្សាការហាត់ប្រាណពង្រឹងលំនឹង និងពង្រឹងកម្លាំងរបស់លោកអ្នក ដើម្បីឲ្យការចេញទៅក្រៅមានសុវត្ថិភាពសូមចងចាំ

នៅលើជណ្តើរ ឬចិញ្ចឹមថ្នល់

1. ឈានឡើងជាដំបូងជាមួយជើងខ្លាំងរបស់លោកអ្នក។
2. ឈានចុះជាដំបូងជាមួយជើងខ្សោយរបស់លោកអ្នក។
3. ដើរដោយដាក់ជើងទាំងពីរឃ្លាតឆ្ងាយពីគ្នា ដើម្បីរឹតកាន់តែងាយស្រួលក្នុងការដើរលើជម្រាលនិងទីចំណោត។

សុវត្ថិភាពនៃឈើច្រត់

គោលការណ៍ទូទៅសម្រាប់ការកាន់ឈើច្រត់ដោយមានសុវត្ថិភាព៖

1. កម្ពស់នៃឈើច្រត់។ គួរកែតម្រូវឈើច្រត់សម្រាប់កម្ពស់របស់លោកអ្នក។
2. កាន់ឈើច្រត់របស់លោកអ្នកនៅនឹងដៃម្ខាងដែលផ្ទុយគ្នានឹងជើងដែលប៉ះពាល់ឬជើងខ្សោយរបស់លោកអ្នក។
3. ផ្លាស់ទ្រនាប់ជំរំពេលណាវាសឹករិល។

ធ្វើឲ្យ
លំនឹងរបស់លោកអ្នកមានការពុះពារ —
វានឹងបានប្រសើរឡើង។
រក្សាធ្វើវា
នោះលោកអ្នកនឹងមិនបាត់បង់វាឡើយ។

STEPPING ON

ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការដួល

វគ្គសិក្សាទីប្រាំ

1. សេចក្តីផ្តើមនៃវគ្គសិក្សាថ្ងៃនេះ។
2. ពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ចការដាក់ឱ្យធ្វើនៅផ្ទះនិងការហាត់ប្រាណ។
3. វាគ្មិន៖ ការមើលឃើញ និងការដួល។

ការសម្រាក

4. ការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់អតីតអ្នកចូលរួមមួយរូប។
5. វីតាមីន D និងកាល់ស្យូម — សុខភាពឆ្អឹងនិងសាច់ដុំ។
6. ប្រដាប់ការពារត្រគាក — ការការពារកុំឱ្យមានរបួស។
7. សុវត្ថិភាពតាមរថភ្លើងនិងរថយន្តប៊ីស។
8. កិច្ចការដាក់ឱ្យធ្វើនៅផ្ទះ។

សូមកុំលះបង់
រក្សាការទទួលបានរបស់លោកអ្នក
— វាជាគោលការណ៍ធានារ៉ាប់រង
មួយសម្រាប់ឯករាជ្យភាព។

ការមើលឃើញនិងការដួល

ឲ្យមានការឆែកឆែងពិនិត្យភ្នែករបស់លោកអ្នកយ៉ាងតិចពីរឆ្នាំម្តង

ការមើលឃើញ

យើងទាំងអស់គ្នាធ្លាប់រស់នៅដោយមានភ្នែក'មិនសូវ'ល្អឥតខ្ចោះ — យើងរៀនរស់នៅជាមួយនឹងស្ថានភាពនេះ។ ដូច្នោះ៖

1. ឲ្យអ្នកឯកទេសភ្នែកឬគ្រូពេទ្យពិនិត្យភ្នែក ឆែកពិនិត្យភ្នែករបស់លោកអ្នកយ៉ាងតិចពីរឆ្នាំម្តង។ វែនតាថ្មីនឹងធ្វើឲ្យយើងជាច្រើននាក់មើលឃើញកាន់តែច្បាស់ឡើង។
2. សម្អាតវែនតាលោកអ្នកជាទៀងទាត់។ វែនតាមានភាពខ្វះខាតដោយគ្រាន់តែប្រើវាប៉ុណ្ណោះ។ ការសម្អាតនេះអាចធ្វើបានដោយប្រើសាប៊ូដុំឬទឹកសាប៊ូ នៅបន្ទប់ចង្រ្កានបាយ អាងទឹក ឬថែមទាំងនៅក្នុងបន្ទប់ទឹក។ លោកអ្នកនឹងមានការភ្ញាក់ផ្អើលដោយសារតែលទ្ធផលនៃការសម្អាតនេះ។

ការធ្វើដំណើរចុះឡើង

1. នៅពេលដើរ សូមមើលប្រហែលប្រាំមួយជំហានជាមុន ដើម្បីផ្តល់ពេលឲ្យលោកអ្នកកែតម្រូវជំហានរបស់លោកអ្នកដើម្បីចៀសវាងគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមាន។
2. នៅពេលចូលទៅក្នុងនៅបន្ទាប់ពីដំណើរនៅខាងក្រៅ — សូមរង់ចាំរហូតទាល់តែភ្នែករបស់លោកអ្នកកែតម្រូវសិន មុនពេលចូលទៅក្នុង។ ដកវែនតាខ្មៅចេញនៅពេលចូលទៅខាងក្នុង។

ពន្លឺភ្លើង

ទិញអំពូល 75 ឬ 100 វ៉ត (watt)។ ការប្រើអំពូលមានកម្លាំងវ៉តទាបជាងនេះនឹងមិនសន្សំថ្លៃអគ្គិសនីឡើយ។

នៅផ្ទះ

1. ការរាយប៉ាយអាចធ្វើឲ្យលំបាកនឹងមើលឃើញគ្រោះថ្នាក់។ ធ្វើឲ្យច្បាស់ថា គ្មានវត្ថុមិនចាំបាច់ដាក់នៅតាមច្រកដើរក្នុងផ្ទះ ហោណឹង និងរានហាលឡើយ។ កុំប្រើផ្លូវឆ្លាជាកន្លែងផ្ទុកឥវ៉ាន។
2. បោះចោលគ្រឿងសង្ហារឹមដែលមានកង់ ដូចជាទូបញ្ជូនទូរទស្សន៍ ឬមានជើងលាតសន្ធឹងដូចជាជើងតុដែលអាចលយចេញក្រៅ និងចូលទៅក្នុងផ្លូវដែលលោកអ្នកដើរ។ បោះចោលទ្រនាប់រាងសាច់ក្រកដែលប្រើសម្រាប់ដាក់នៅក្រោមទ្វារ។
3. ឆែកមើលថាមានពណ៌ខុសគ្នាគ្រប់គ្រាន់រវាងគ្រឿងសង្ហារឹមជាមួយនឹងជញ្ជាំង/រាំងនន។ ឧទាហរណ៍៖ តុកាហ្វេពណ៌សនៅលើកម្រាលព្រំពណ៌ស ងាយនឹងទាក់ជើងដួល។

ភ្នែកឡើងបាយ

បើលោកអ្នកមានភ្នែកឡើងបាយនិងធ្លាប់ដួល សូមទៅជួបវេជ្ជបណ្ឌិតរបស់លោកអ្នកដើម្បីពិភាក្សាអំពីការបញ្ជូនទាន់ពេលដើម្បីទទួលបានការព្យាបាលភ្នែកឡើងបាយ។ ភ្នែកឡើងបាយអាចធ្វើឲ្យលំបាកមើលឃើញនៅពេលដើរចុះឡើង ហើយការស្រាវជ្រាវបង្ហាញនូវទំនាក់ទំនងរវាងភ្នែកឡើងបាយជាមួយនឹងការដួល។ ស្ថានភាពពន្លឺខ្លះដូចជាពន្លឺចាំងក៏អាចធ្វើឲ្យភ្នែកឡើងបាយរឹតកាន់តែលំបាកមើលឃើញដែរ។

វ៉ែនតាអាចមើលជិតនិងមើលឆ្ងាយ (BIFOCALS) និង វ៉ែនតាមើលឃើញនៅចម្ងាយផ្សេងៗគ្នា(MULTIFOCALS)

វ៉ែនតា bifocals វាជួយសម្រាប់មើលចម្ងាយជិតនិងឆ្ងាយនៅគ្រាជាមួយគ្នា។ ប៉ុន្តែ វ៉ែនតានេះធ្វើឲ្យលំបាកមើលតែមជ្ឈដណ្តើរ តែមកម្រាលថ្ម ចង្កូរទឹក និងជណ្តើរ នៅខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ។ ប្រុងប្រយ័ត្ន និងរៀនកែតម្រូវវិញរបស់លោកអ្នកក្នុងការមើល។ នៅខាងក្នុង វាប្រហែលជាគ្មានបញ្ហាអ្វីទេក្នុងការដោះវ៉ែនតាអាចមើលជិតនិងមើលឆ្ងាយចេញ នៅពេលដើរឈានឡើងឬឡើងជណ្តើរ។

ការមើលឃើញនៅពេលយប់

បើការមើលឃើញរបស់លោកអ្នករឹតតែលំបាកនៅពេលយប់ (ឧទាហរណ៍ ដោយសារតែលោកអ្នកមិនពាក់វ៉ែនតា) នោះលោកអ្នកអាចបាត់បង់លំនឹង។ លោកអ្នកក៏អាចរងទិសនៅក្នុងទីងងឹតផងដែរ។ ជាការសំខាន់ក្នុងការប្រើប្រភេទអំពូលភ្លើងខ្លះនៅពេលយប់។ អំពូលភ្លើងមិនសូវភ្លឺខ្លាំងដែលស្ថិតក្នុងព្រីភ្លើង (power point) អាចជួយផ្តល់ពន្លឺតាមផ្លូវដើរ។ លោកអ្នកអាចទិញអំពូលភ្លើងទាំងនេះនៅហាងលក់ទំនិញចម្រុះ។ អំពូលភ្លើងបិទបើកតាមរយៈការប៉ះអំពូលភ្លើងនៅលើកូនតុក្បែរគ្រែដំណេក និងពិល ជាការប្រសើរ។ ដាក់កុងតាក់បិទបើកភ្លើងនៅខាងលើនិងខាងក្រោមជណ្តើរ។

បើពន្លឺចាំងគឺជាបញ្ហា

1. ទិញកំដៅសំណាញ់ឬកំដៅស្បែកដាក់គ្របបង្អួចដែលមានតម្លៃថោក ដើម្បីចាំងពន្លឺថ្ងៃនៅរដូវក្តៅ។
2. កាត់បន្ថយពន្លឺចាំងតាមរយៈការឆែកមើលផ្ទៃចាំងផ្តាត និងអំពូលភ្លើងដែលគ្មានអ្វីបិទបាំង។
3. ភ្លើងប្រភេទ halogen ផ្តល់ពន្លឺភ្លឺ ប៉ុន្តែវាសាយភាយពន្លឺ ហើយអាចកាត់បន្ថយពន្លឺចាំង។
4. ពាក់មួកនៅខាងក្រៅផ្ទះ និងពាក់វ៉ែនតាខ្មៅដែលសមរម្យនឹងស្ថានភាពភ្នែករបស់លោកអ្នក។

អ្នកឯកទេសភ្នែកអាចផ្តល់ជូនលោកអ្នកនូវការហាត់ភ្នែករបស់លោកអ្នក និងជំនួយសម្រាប់ភ្នែកអន់ខ្សោយដើម្បីឲ្យលោកអ្នកមើលឃើញកាន់តែប្រសើរបំផុត។

ពាក់វ៉ែនតារបស់លោកអ្នក និងឲ្យមានការឆែកមើលជាទៀងទាត់។

© Lindy Clemson and Megan Swann 2008 © Sydney University Press 2008។ Stepping On ជាសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មចុះឈ្មោះជាមួយ IP Australia។ មតិការនៃសៀវភៅប្រើប្រាស់នេះត្រូវបានផលិតឡើងវិញដោយមានការអនុញ្ញាតពី Stepping On: ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការដួល ដែលជាកម្មវិធីមានមូលដ្ឋានតាមសំណើគម្រោងសម្រាប់មនុស្សចំណាស់ ដោយ Lindy Clemson និង Megan Swann, បោះពុម្ពផ្សាយដោយ Sydney University Press។ ISBN978-1920898-755. Stepping On © Clemson and Swann

វិធាន D កាល់ស្យូម និងការបាក់ឆ្អឹងត្រគាក

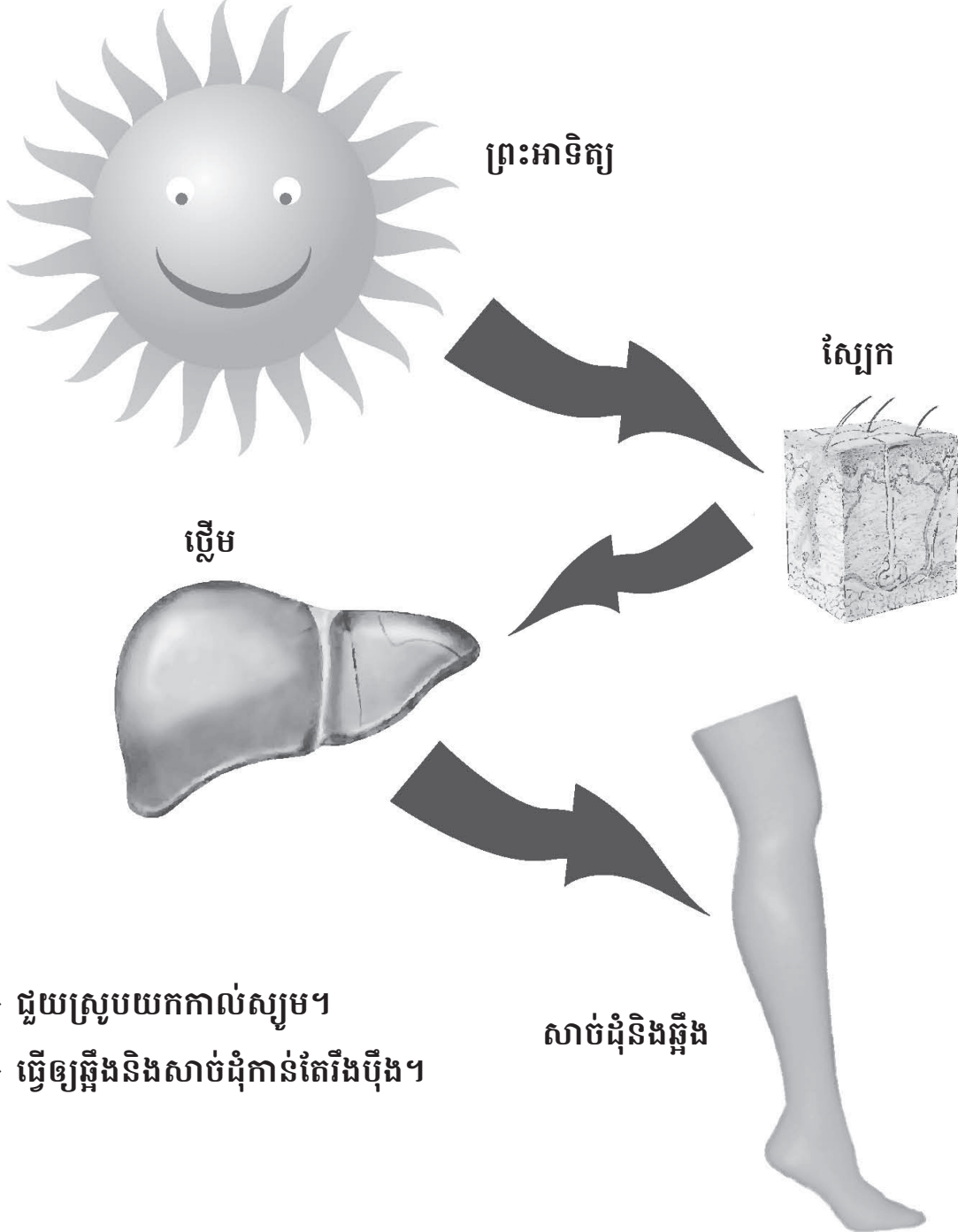
ពន្លឺព្រះអាទិត្យគឺជាប្រភពល្អបំផុតនៃវិធាន D

- ◆ ជួយបង្ការការបាក់ឆ្អឹងត្រគាក។
- ◆ បង្កើនម៉ាស់ឆ្អឹង។
- ◆ បង្កើនកម្លាំងសាច់ដុំ។

តើពន្លឺព្រះអាទិត្យប៉ុន្មាន?

- ◆ _____ នាទីនៅក្នុងរដូវក្តៅ និង _____ នាទីនៅក្នុងរដូវរងារ។
- ◆ ប្រាំទៅប្រាំមួយដងក្នុងអំឡុងសប្តាហ៍នីមួយៗ។

វិវាទ D កាល់ស្យូម និងការបាក់ឆ្អឹងត្រគាក

ព្រះអាទិត្យ

ស្បែក

ថ្លើម

សាច់ដុំនិងឆ្អឹង

- ◆ ជួយស្រូបយកកាល់ស្យូម។
- ◆ ធ្វើឲ្យឆ្អឹងនិងសាច់ដុំកាន់តែរឹងប៉ឹង។

សុវត្ថិភាពនៃការការធ្វើដំណើរតាមរថយន្តបីស

ការធ្វើផែនការ

1. ត្រៀមប្រាក់របស់លោកអ្នកជាស្រេច។
2. ទៅដល់មុនម៉ោងដើម្បីឲ្យលោកអ្នកនៅមុខគេក្នុងជួររង់ចាំ។
3. ធ្វើដំណើរនៅក្នុងពេលមិនសូវរលំ (10 ព្រឹក-2 រសៀល) នៅពេលមិនសូវមានមនុស្សច្រើន។
4. ប្រហែលជាមានផ្លូវរថយន្តបីសដែលងាយចុះឡើង។ ស្វែងរកមើលតារាងពេលវេលារថយន្តបីសដើម្បីឲ្យលោកអ្នកអាចគ្រោងទុកជាមុន។ ផ្លូវទាំងនេះផ្តល់ភាពងាយស្រួលក្នុងការចុះឡើងរថយន្តបីសបើលោកអ្នកត្រូវការវា ហើយវាមិនគ្រាន់តែសម្រាប់អ្នកប្រើកង់ទេនោះឡើយ។
5. យកស្បែកស្អុយទៅជាមួយ ក្រែងលោកអ្នកចង់ទិញឥវ៉ាន់តិចតួច។
6. ធ្វើដំណើរទៅកាន់ហាងទំនិញធំៗជាមួយមិត្តភក្តិ។

នៅលើរថយន្តបីស

1. ស្នើសុំអ្នកបើកបរកុំឲ្យបើកចាកចេញរហូតទាល់តែលោកអ្នកបានអង្គុយចុះសិន។
2. អង្គុយលើកៅអីទំនេរដំបូង — នៅខាងមុខបើសិនជាមានលទ្ធភាព។
3. ឲ្យមានដៃទំនេរមួយដើម្បីកាន់ទប់ខ្លួន។
4. កុំងើបពីកៅអីរបស់លោកអ្នកឬប្តូរកៅអីឡើយ នៅពេលរថយន្តបីសកំពុងធ្វើដំណើរ។

ការចុះចេញពីរថយន្តបីស

1. សុំអ្នកបើករថយន្តបីសឲ្យឈប់កៀកនឹងផ្លូវដើរជានិច្ច។ ប្រាប់អ្នកបើករថយន្តបីសថាអ្នកមានបញ្ហាក្នុងការចេញពីរថយន្ត ទោះបីជាលោកអ្នកគ្មានបញ្ហានេះក៏ដោយ។
2. នៅពេលចេញពីរថយន្តបីសហើយ សូមឈប់បន្តិច ហើយដើរទៅកាន់ទិសដែលរថយន្តបីសកំពុងធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅ។
3. បើលោកអ្នកមានបញ្ហាជាមួយនឹងជង្គង់របស់លោកអ្នក — សូមចុះតាមណ្ណាន់ជណ្តើរនៃរថយន្តបីសតាមចំហៀងខ្លួន ឬថែមទាំងចុះថយក្រោយទៀតផង។ ទង្វើនេះប្រហែលជាមានប្រយោជន៍។
4. ជាញឹកញយនឹងមានសញ្ញាមួយនៅក្បែរកន្លែងរថយន្តបីសឈប់។ ប្រើវាដើម្បីជួយលោកអ្នកក្នុងការដើរឡើងពីចង្កូរទឹក។
5. អរគុណអ្នកបើករថយន្តបីស នៅពេលដែលគាត់ផ្តល់ជំនួយជូនលោកអ្នក។

សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើដំណើរតាមរថភ្លើង

ការគ្រោងទុកជាមុន

1. ទៅដល់មុនពេលដើម្បីឲ្យលោកអ្នកចៀសវាងការប្រញាប់ប្រញាល់។
2. សួរអ្នកលក់សំបុត្រថាតើចំណាត់ណាមួយដែលលោកអ្នកត្រូវឡើងជិះរថភ្លើង។
3. ទូរស័ព្ទទាក់ទងជាមុនដើម្បីឲ្យដឹងអំពីស្ថានីយដែលលោកអ្នកនឹងចាកចេញ ឬធ្វើដំណើរទៅ។ លោកអ្នកអាចស្វែងដឹងថាតើស្ថានីយនោះមានបន្ទប់យន្តដែរឬទេ ថាតើចំណាត់ស្ថានីយនោះមានរាងកោង ឬទេ (វាប្រហែលជាមានចន្លោះ បើសិនជាវាមានរាងកោង) ថាតើជណ្តើរមានបង្កាន់ដៃឬទេ ជាដើម។
4. បើលោកអ្នកប្រើឈើច្រត់ សូមធ្វើឲ្យប្រាកដថាលោកអ្នកយកវាទៅជាមួយនៅពេលធ្វើដំណើរតាមរថភ្លើង។
5. ធ្វើដំណើរនៅពេលមិនសូវមាញឹក (10 ព្រឹក-2 រសៀល) នៅពេលមិនសូវមានមនុស្សច្រើន។

ការឡើងនិងចុះចេញ

1. ស្នើសុំអ្នកយាម (ឬនរណាម្នាក់នៅស្ថានីយ) ឲ្យជួយលោកអ្នក។
2. ប្រើពេលរបស់លោកអ្នកក្នុងការឡើងជិះរថភ្លើង។
3. ឡើងនិងចុះចេញនៅកណ្តាលរថភ្លើង នៅក្បែរទូររថភ្លើងដែលមានសញ្ញាពណ៌ខៀវ។
4. បើលោកអ្នកអាចធ្វើបាន សូមអង្គុយនៅកន្លែងកៅអីដំបូងដើម្បីចៀសវាងជណ្តើរ។
5. បើលោកអ្នកមានបញ្ហាជង្គង់ សូមខិតខំចុះតាមចំហៀងខ្លួន និងកាន់បង្កាន់ដៃ។

ចំណេះដឹងអំពីតំបន់

ស្ថានីយ _____ មាន

- គូសចំណាំ បើសិនជាមាន៖
- ជណ្តើរមានបង្កាន់ដៃ
- ជំនួយក្នុងការស្តាប់
- រថយន្តតាក់ស៊ីនិងរថយន្តប៊ីសនៅក្បែរ
- បន្ទប់យន្ត
- ជណ្តើរយន្ត

បញ្ជីឆែកមើលពេលត្រូវពន្លឺព្រះអាទិត្យ

ខ្ញុំបានត្រូវពន្លឺព្រះអាទិត្យរយៈពេល **20** នាទី នៅថ្ងៃ៖

(✓ គូសក្នុងកូនប្រអប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ)

- ចំនួន
- អង្ការ
- ពុធទ
- ព្រហស្បតិ៍
- សុក្រ
- សៅរ៍
- អាទិត្យ

គោលដៅ៖ 3 – 4 ថ្ងៃក្នុងមួយអាទិត្យ

STEPPING ON

ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការដួល

វគ្គសិក្សាទីប្រាំមួយ

1. សេចក្តីផ្តើមនៃវគ្គសិក្សាថ្ងៃនេះ។
2. ពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ចការដាក់ឱ្យធ្វើនៅផ្ទះ។
3. វាគ្គិនៈ ថ្នាំពេទ្យនិងការដួល។
4. ការហាត់ប្រាណពង្រឹងកម្លាំងនិងឱ្យមានលំនឹង ដឹកនាំដោយអ្នកព្យាបាលតាមវិធីហាត់ប្រាណ។

ការសម្រាក

5. បទពិសោធន៍គ្រប់គ្រងការធ្វើដំណើរ។
6. ដំណេកកាន់តែប្រសើរ។
7. កិច្ចការដាក់ឱ្យធ្វើនៅផ្ទះ។

សូរសំណួរអំពីផលប៉ះពាល់បន្ទាប់បន្សំនៃថ្នាំពេទ្យ។ វាជារាងកាយរបស់លោកអ្នក។

ពេលដែលកម្លាំងនិងលំនឹងរបស់លោកអ្នកបានល្អប្រសើរឡើង ការដើរនិងកាន់តែងាយស្រួល។

ការបង្ការការដួល និងការគ្រប់គ្រងថ្នាំពេទ្យរបស់លោកអ្នក

ថ្នាំពេទ្យនិងការដួល

លោកអ្នកអាចមានគ្រោះថ្នាក់ នៃការដួលកាន់តែខ្លាំងឡើង ដោយសារលោកអ្នក៖

- ប្រើថ្នាំពេទ្យដែលគេដឹងថា បង្កើនគ្រោះថ្នាក់នៃការដួល។
- ដោយគ្រាន់តែប្រើថ្នាំពេទ្យជាប្រក្រតីចាប់ពីបួនមុខឡើងទៅ។

តើថ្នាំពេទ្យគឺជាអ្វី?

ថ្នាំពេទ្យមានជាច្រើនទម្រង់ រួមមានថ្នាំគ្រាប់សំប៉ែតនិងបំពង់ បន្ទះបិទលើស្បែក ថ្នាំទឹក ថ្នាំបន្តក់ក្នុងភ្នែក ថ្នាំទឹកបាញ់ច្រមុះ ថ្នាំហឹត ក្រែម ថ្នាំសុលបាត និងថ្នាំចាក់ ហើយនិងថ្នាំទាំងឡាយដែល៖

- ចេញឲ្យប្រើដោយវេជ្ជបណ្ឌិត, អ្នកឯកទេសព្យាបាលតាមវិធីធម្មជាតិ (naturopath), អ្នកឯកទេសប្រើថ្នាំគណនេស (herbalist), ឬអ្នកឯកទេសព្យាបាលដោយធម្មជាតិម្យ៉ាងហៅថា homeopath។
- ទិញដោយខ្លួនឯងពីឱសថស្ថាន ហាងលក់ទំនិញចម្រុះ ឬហាងលក់អាហារផ្តល់សុខភាពល្អ។

តើថ្នាំពេទ្យប្រភេទអ្វីខ្លះដែលអាចបង្កើនគ្រោះថ្នាក់នៃការដួល?

- ថ្នាំធ្វើឲ្យងងុយដេក។
- ថ្នាំសម្រាប់ការចប់បារម្ភនិងការធ្លាក់ទឹកចិត្ត។
- ជួនកាលគ្រោះថ្នាក់អាចមានច្រើនថែមទៀតនៅពេលប្រើថ្នាំពេទ្យផ្សេងៗរួមផ្សំគ្នា។

តើខ្ញុំត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នអំពីអ្វីខ្លះ?

- ការងងុយដេក
- ការគ្មានលំនឹង
- ឈឺក្បាលតិចតួច
- វិលមុខ
- មើលមិនឃើញច្បាស់ ឬមើលឃើញរូបពីរ
- លំបាកគិតឲ្យបានច្បាស់

សូមចងចាំថា៖

- ថ្នាំពេទ្យទាំងអស់មានផលប៉ះពាល់ដែលមិនចង់បាន ហើយផលប៉ះពាល់ដែលមិនចង់បានខ្លះអាចបង្កើនគ្រោះថ្នាក់នៃការដួល។
- ថ្នាំពេទ្យផ្តល់នូវផលប៉ះពាល់ខុសៗគ្នាដល់មនុស្សផ្សេងៗគ្នា — កុំប្រើថ្នាំពេទ្យរបស់អ្នកដទៃឲ្យសោះ។
- ផលប៉ះពាល់នៃថ្នាំពេទ្យអាចផ្លាស់ប្តូរពេលណាប្រើរួមផ្សំថ្នាំផ្សេងៗគ្នា (មានរួមទាំងថ្នាំដែលលោកអ្នកទិញដោយខ្លួនឯង ឬទទួលពីអ្នកឯកទេស naturopath)។
- វាមិនជាការងាយស្រួលជានិច្ចឡើយក្នុងការកត់សម្គាល់ថា តើលោកអ្នកបានទទួលផលប៉ះពាល់ដោយសារថ្នាំថ្មី ឬការផ្លាស់ប្តូរកម្រិតថ្នាំពេទ្យដែលលោកអ្នកបានប្រើរួចទៅហើយដែរឬអត់ — លោកអ្នកអាចមានអារម្មណ៍គ្រាន់តែជាងមុន ហើយប្រហែលជាមិនកត់សម្គាល់ថា លោកអ្នកឈរមិនសូវនឹង ឬថាការមើលឃើញរបស់លោកអ្នកមានភាពស្រវាំងបន្តិចនោះឡើយ។
- ស្រាអាចធ្វើប្រតិកម្មជាមួយនឹងថ្នាំពេទ្យ — សូមតែកមើលស្លាកថ្នាំជានិច្ច ហើយធ្វើតាមការណែនាំឬសួរវេជ្ជបណ្ឌិតនិងឱសថការីរបស់លោកអ្នក។
- នៅពេលដែលលោកអ្នកកាន់តែមានវ័យចាស់ លោកអ្នកប្រហែលជាមិនអាចត្រូវការកម្រិតថ្នាំខ្ពស់ដូចកាលដែលលោកអ្នកនៅវ័យក្មេងឡើយ ហើយលោកអ្នកប្រហែលជាងាយនឹងទទួលផលប៉ះពាល់បន្ទាប់បន្សំ។ លោកអ្នកអាចត្រូវការកម្រិតថ្នាំទាបជាងមុន។

© Lindy Clemson and Megan Swann 2008 © Sydney University Press 2008។ Stepping On ជាសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មចុះឈ្មោះជាមួយ IP Australia។ មតិការិយាល័យនេះត្រូវបានផលិតឡើងវិញដោយមានការអនុញ្ញាតពី Stepping On: ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការដួល ដែលជាកម្មវិធីមានមូលដ្ឋានតាមសំណើគម្រោងសម្រាប់មនុស្សចំណាស់ ដោយ Lindy Clemson និង Megan Swann, បោះពុម្ពផ្សាយដោយ Sydney University Press។ ISBN 978-1920898-755. Stepping On © Clemson and Swann

តើខ្ញុំគួរធ្វើអ្វីខ្លះ?

- ឲ្យមានការពិនិត្យឡើងវិញជាប្រក្រតីនូវថ្នាំពេទ្យនិងកម្រិតថ្នាំរបស់លោកអ្នក — សួរវេជ្ជបណ្ឌិតរបស់លោកអ្នកថាតើថ្នាំណាមួយដែលអាចបង្កើនគ្រោះថ្នាក់នៃការដួលរបស់លោកអ្នក។ បើលោកអ្នកកំពុងប្រើថ្នាំពេទ្យដែលអាចបង្កើនគ្រោះថ្នាក់នៃការដួលរបស់លោកអ្នក សូមសួរថាតើលោកអ្នកអាចបន្ទាបកម្រិតថ្នាំនោះបានឬទេ?
- សួរវេជ្ជបណ្ឌិតរបស់លោកអ្នកអំពីការរៀបចំឲ្យឱសថការីណាម្នាក់ទៅជួបលោកអ្នកនៅផ្ទះ នៅក្រោមសេវាពិនិត្យឡើងវិញនូវថ្នាំពេទ្យប្រើនៅផ្ទះដែលឥតគិតថ្លៃ។
- ប្រាប់វេជ្ជបណ្ឌិតរបស់លោកអ្នក បើលោកអ្នកទទួលបានផលប៉ះពាល់មិនចង់បានណាមួយ ជាពិសេសផលប៉ះពាល់ដែលបានរៀបរាប់ ខាងលើ ហើយជាពិសេសបើលោកអ្នកបានចាប់ផ្តើមប្រើថ្នាំពេទ្យថ្មី ឬកម្រិតនៃថ្នាំពេទ្យរបស់លោកអ្នកមានការផ្លាស់ប្តូរ។
- សួរវេជ្ជបណ្ឌិតនិងឱសថការីរបស់លោកអ្នកអំពីវិធីដោះស្រាយបញ្ហាដំណេក ដោយមិនចាំបាច់ប្រើថ្នាំធ្វើឲ្យងងុយដេក។ ពិភាក្សាជាមួយគេអំពីការពិនិត្យឡើងវិញនិងការកាត់បន្ថយកម្រិតថ្នាំ។
- ពិភាក្សាជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិតនិងឱសថការីរបស់លោកអ្នក បើលោកអ្នកកំពុងប្រើ ឬគិតអំពីការប្រើវិធានមិនឬផលិតផលតិណទេស ថ្នាំបំបាត់ការឈឺចាប់ណាមួយ ឬផលិតផលណាមួយដែលលោកអ្នកទិញដោយខ្លួនឯង។
- សួរឱសថការីនិងវេជ្ជបណ្ឌិតរបស់លោកអ្នកអំពីការប្រើជំនួយមួយដើម្បីជួយរៀបចំថ្នាំពេទ្យរបស់លោកអ្នក ឧទាហរណ៍៖ ប្រភេទ'ប្រអប់'មួយដែលលោកអ្នកឬអ្នកថែទាំលោកអ្នកអាចបំពេញរៀងរាល់អាទិត្យ ឬកញ្ចប់'បិទជិត (blister)' ដែលថ្នាំទាំងអស់របស់លោកអ្នកត្រូវបានខ្ទប់ជិតនៅក្នុង'ខ្យល់ (bubble)' សម្រាប់ពេលប្រើកម្រិតថ្នាំ (ពោលគឺ ព្រឹក អាហារពេលល្ងាច ពេលយប់ ជាដើម)
ហើយដែលរៀបចំដោយឱសថការីរបស់លោកអ្នកនៅរៀងរាល់អាទិត្យ។

ពិភាក្សាជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិតនិងឱសថការីរបស់លោកអ្នក

- ដឹងថាថ្នាំពេទ្យនីមួយៗគឺសម្រាប់អ្វី រៀបចំនិងពេលប្រើវា។ ដឹងពីផលប្រយោជន៍និងគ្រោះថ្នាក់នៃថ្នាំពេទ្យទាំងអស់ដែលលោកអ្នកប្រើ ហើយរៀនស្គាល់ឈ្មោះរបស់វា។
- បំណុលព័ត៌មានអំពីថ្នាំពេទ្យសម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់ មានជាអក្សរធំៗផ្តល់ជូននៅតាមឱសថស្ថានរបស់លោកអ្នក សម្រាប់ថ្នាំពេទ្យដែលវេជ្ជបណ្ឌិតចេញឲ្យប្រើទាំងអស់ និងសម្រាប់ថ្នាំពេទ្យខ្លះដែលលោកអ្នកទិញដោយគ្មានសំបុត្រពេទ្យ។
- ស្នើសុំឲ្យវេជ្ជបណ្ឌិតឬឱសថការីរបស់លោកអ្នកពន្យល់ប្រាប់ព័ត៌មាននៅក្នុងបំណុលព័ត៌មាន។

ប្រើបំណុលពិនិត្យថ្នាំពេទ្យឡើងវិញ ហើយរក្សាបញ្ជីថ្នាំពេទ្យទាំងអស់ដែលលោកអ្នកប្រើឲ្យបានទាន់បច្ចុប្បន្នភាព។

បង្ហាញបញ្ជីនេះទៅអ្នកវិជ្ជាជីវៈ ពេលណាលោកអ្នកមានការណាត់ជួប រួមមានទាំងគ្រូពេទ្យធ្មេញរបស់លោកអ្នក។

ដំណេកកាន់តែប្រសើរ

ថ្នាំធ្វើឲ្យងងុយដេក

បើលោកអ្នកអាចធ្វើបាន វាជាការប្រសើរបំផុតដែលត្រូវចៀសវាងការប្រើថ្នាំធ្វើឲ្យងងុយដេក។ ផលប៉ះពាល់បន្ទាប់បន្សំនៃថ្នាំធ្វើឲ្យងងុយដេករយៈពេលយូរ អាចមាន៖

- ◆ ផលប៉ះពាល់នៃការធ្លាក់ចោលឈឺក្បាលនៅពេលថ្ងៃ។
- ◆ ការងងុយដេកនៅពេលថ្ងៃ។
- ◆ ការដួលនិងការភាន់ច្រឡំ។
- ◆ បញ្ហាដំណេកកាន់តែច្រើនឡើង។

របៀបដេកឲ្យបានកាន់តែប្រសើរ

1. ចូលដំណេកនៅពេលដែលលោកអ្នករៀបចំខ្លួនជាស្រេចដើម្បីដេក។ ការស្រាវជ្រាវគ្រាបច្ចុប្បន្នបានបង្ហាញថា ការគ្រាន់តែចូលដំណេកយឺតពេលកន្លះម៉ោង អាចមានប្រសិទ្ធភាព។
2. ធ្វើឲ្យពេលចូលដំណេកជាទម្លាប់មួយ — រក្សាទម្លាប់ធ្វើដដែលៗនៅរៀងរាល់យប់។
3. ចៀសវាងការហ្វូងហ្វាវនិងភេសជ្ជៈនិងអាហាររាងទៀតដែលមានសារធាតុជំរុញកម្លាំងអារម្មណ៍។
4. ការហាត់ប្រាណជាប្រក្រតីមានសារសំខាន់ណាស់។
5. បើលោកអ្នកមិនអាចដេកនៅពេលយប់បានទេ សូមអានសៀវភៅឬធ្វើសកម្មភាពស្ងប់ស្ងាត់ខ្លះៗ។ សកម្មភាពនេះអាចមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត បើលោកអ្នកកុំនៅលើគ្រែ។ សូមក្រោកឡើង បើលោកអ្នកអាចធ្វើបាន — បើមិនរងគ្រោះជាក់លាក់ទេនោះ។
6. ចៀសវាងដំណេកមួយស្របក់នៅពេលថ្ងៃ។
7. រក្សាបន្ទប់ដេកសម្រាប់ដំណេក — និងសកម្មភាពរួមភេទតែប៉ុណ្ណោះ។
8. បែរមុខនាឡិកាចេញពីមុខលោកអ្នក ហើយកុំខិតខំឆែកមើលម៉ោងនៅពេលលោកអ្នកភ្ញាក់ក្នុងអំឡុងពេលយប់។
9. មាន‘ពេលបារម្ភ’ពិសេសមួយ នៅមុនពេលចូលដំណេក។
10. មានពន្លឺថ្ងៃគ្រប់គ្រាន់ក្នុងអំឡុងពេលថ្ងៃ — ពន្លឺធម្មជាតិជួយដល់ដំណើរវិលចុះឡើងនៃដំណេក/យប់។
11. ខិតខំសម្រាកបន្ថែមអារម្មណ៍ឬធ្វើវិធីពិសេសរាងទៀតដើម្បីជួយលោកអ្នកក្នុងការដេក។ បណ្តាលយរបស់លោកអ្នកអាចឲ្យខ្លីខ្សែអាត់សំឡេងអំពីការសម្រាកបន្ថែមអារម្មណ៍។
12. ខិតខំចៀសវាងការបារម្ភអំពីការមិនដេកលក់។

ថ្នាំពេទ្យរបស់ខ្ញុំ

- ◆ ធ្វើបញ្ជីថ្នាំពេទ្យទាំងអស់។
- ◆ រក្សាបញ្ជីនេះឲ្យបានទាន់បច្ចុប្បន្នភាព។
- ◆ ទុកវាជាមួយលោកអ្នកគ្រប់ពេលទាំងអស់។
- ◆ ឲ្យវេជ្ជបណ្ឌិត មន្ទីរពេទ្យ គិលានុបដ្ឋាក និងឱសថការីរបស់លោកអ្នកបានឃើញបញ្ជីនេះ។
- ◆ បើលោកអ្នកមានសំណួរ សូមសួរឱសថការី វេជ្ជបណ្ឌិត ឬគិលានុបដ្ឋាករបស់លោកអ្នក។

ឈ្មោះវេជ្ជបណ្ឌិត៖ _____

លេខទូរស័ព្ទវេជ្ជបណ្ឌិត៖ _____

ឈ្មោះនិងអាសយដ្ឋានឱសថស្ថាន៖ _____

លេខទូរស័ព្ទឱសថស្ថាន៖ _____

រាយឈ្មោះប្រតិកម្មទំនាស់ណាមួយដែលលោកអ្នកអាចមាន៖ _____

កំណត់សម្គាល់និងមតិ៖ _____

STEPPING ON

ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការដួល

វគ្គសិក្សាទីប្រាំពីរ

1. សេចក្តីផ្តើមនៃពេលសិក្សាថ្ងៃនេះ។
2. ពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ចការដាក់ឱ្យធ្វើនៅផ្ទះ។
3. ហាត់អនុវត្តវិធីហាត់ប្រាណ។
4. ឧទាហរណ៍នៃស្ថានភាពដួល។
5. ការវាយតម្លៃជាក្រុម។
6. សកម្មភាពធ្វើបន្តទៀតសម្រាប់ Stepping On។
7. អាហារសម្រន់ វិញ្ញាបនបត្រ និងការលាគ្នា។

សូមកុំលះបង់!
រក្សាការទទួលបានរបស់លោកអ្នក
វាជាគោលការណ៍ធានារ៉ាប់រងមួយ
សម្រាប់ឯករាជ្យភាព។

ដោយមានចំណេះដឹង
លោកអ្នកអាចគ្រប់គ្រង
ការដួលបាន។

ការរក្សាកម្លាំងជំរុញបន្ទាប់ពី Stepping On

ការរក្សាភាពសកម្មនឹងជួយលោកអ្នករក្សាឯករាជ្យភាព ព្រមទាំងទាញយកផលប្រយោជន៍ខ្លាំងបំផុតពីការរស់នៅ។ ក៏ប៉ុន្តែ ជួនកាលកិច្ចការលំបាកបំផុតអំពីសកម្មភាពរាងកាយគឺការធ្វើឲ្យវាទៅជាផ្នែកនៃកិច្ចការប្រចាំថ្ងៃរបស់លោកអ្នក។ តាមរយៈការចូលរួមនៅក្នុងកម្មវិធី Stepping On លោកអ្នកបានចាប់យកជំហានដំបូងរួចទៅហើយក្នុងការបង្កើននិងរក្សាកម្រិតសកម្មភាពរាងកាយរបស់លោកអ្នក - សូមអបអរសាទរ! លោកអ្នកប្រហែលជាបានកត់សម្គាល់រួចទៅហើយអំពីការកែលំអកម្លាំងនិងលំនឹងរបស់លោកអ្នកនៅក្នុងអំឡុងពេលចូលរួមកម្មវិធីនេះ។

គន្លឹះជំនួយសម្រាប់រក្សាសកម្មភាពរាងកាយរបស់លោកអ្នក

នេះជាគន្លឹះជំនួយមួយចំនួនដើម្បីជួយលោកអ្នកក្នុងការរក្សាផលប្រយោជន៍ដែលទទួលបានពីកម្មវិធី Stepping On៖

- កំណត់គោលដៅសកម្មភាពដែលមានភាពរីករាយ ពិតប្រាកដហើយមានអត្ថន័យសម្រាប់ខ្លួនលោកអ្នក ហើយធ្វើពិធីអបអរនៅពេលដែលលោកអ្នកបានសម្រេចគោលដៅទាំងនេះ។
- រក្សាកំណត់ត្រានៃទម្លាប់ហាត់ប្រាណរបស់លោកអ្នក - វានឹងជំរុញទឹកចិត្តលោកអ្នកឲ្យមើលឃើញថា តើលោកអ្នកកំពុងរីកចម្រើនយ៉ាងណាដែរនៅមួយរយៈពេលក្រោយមក។
- ជួនកាលការហាត់ប្រាណជាក្រុមឬជាមួយមិត្តភក្តិ ធ្វើឲ្យកាន់តែមានការសប្បាយរីករាយខ្លាំងឡើង។ ក្រុមរបស់លោកអ្នកអាចជួយរក្សាការជំរុញទឹកចិត្តដល់លោកអ្នក នៅនឹងថ្ងៃទាំងឡាយដែលលោកអ្នកអាចគ្មានអារម្មណ៍ចង់ហាត់ហាត់ប្រាណ។
- ឲ្យមានភាពកក់ក្តៅ និងពិសាទឹកឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់នៅពេលលោកអ្នកហាត់ប្រាណ។
- សូមចងចាំក្នុងការផ្តល់អាទិភាព និងទុកពេលសម្រាប់ហាត់ប្រាណ។ ដាក់បញ្ចូលវាទៅក្នុងទម្លាប់ប្រចាំថ្ងៃជាធម្មតារបស់លោកអ្នក។
- រក្សាការចូលរួមយ៉ាងសកម្មជាមួយមិត្តភក្តិ គ្រួសារ និងសហគមន៍។ បើលោកអ្នកធ្វើកាន់តែច្រើន លោកអ្នកក៏អាចធ្វើបានកាន់តែច្រើនទៀតផងដែរ!

ទឹកនៃទទួលព័ត៌មានអំពីកម្មវិធីហាត់ប្រាណក្នុងតំបន់ សម្រាប់មនុស្សវ័យចំណាស់នៅពេលបញ្ចប់កម្មវិធី Stepping On ជនភាគច្រើនចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការចូលរួមកម្មវិធីសកម្មភាពរាងកាយតទៅទៀត។ មានវិធីផ្សេងៗគ្នាមួយចំនួនដើម្បីរកឃើញកម្មវិធីសកម្មភាពរាងកាយទាំងឡាយនៅក្នុងតំបន់របស់លោកអ្នក៖

- សាកសួរអ្នកសម្របសម្រួលកម្មវិធី Stepping On របស់លោកអ្នក។
- សាកសួរវេជ្ជបណ្ឌិតព្យាបាលជំងឺទូទៅរបស់លោកអ្នក ឬអ្នកវិជ្ជាជីវៈសុខភាពទៀត។

បញ្ជីនៅតាមអ៊ិនធើណែតអំពីកម្មវិធីសកម្មភាពរាងកាយក្នុងតំបន់ រួមមានការហាត់ប្រាណពង្រឹងកម្លាំងនិងលំនឹង មាននៅឯ www.activeandhealthy.nsw.gov.au

© Lindy Clemson and Megan Swann 2008 © Sydney University Press 2008 ។ Stepping On ជាសញ្ញាពាណិជ្ជកម្មចុះឈ្មោះជាមួយ IP Australia ។ មតិការនៃសៀវភៅប្រើប្រាស់នេះត្រូវបានផលិតឡើងវិញដោយមានការអនុញ្ញាតពី Stepping On: ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការភាពតម្រូវខ្លួនយ៉ាងខ្លាំង និងការភាពតម្រូវខ្លួនយ៉ាងខ្លាំង ដែលជាកម្មវិធីមានមូលដ្ឋានតាមសីលធម៌សម្រាប់មនុស្សចំណាស់ ដោយ Lindy Clemson និង Megan Swann, ហោះពុម្ពផ្សាយដោយ Sydney University Press ។ ISBN 978-1920898-755. Stepping On © Clemson and Swann

STEPPING ON

ការកសាងទំនុកចិត្ត និងការកាត់បន្ថយការដួល

ការពង្រឹងចំណេះដឹងនៅពេលពីរខែ

1. ស្វាគមន៍។
2. ពិនិត្យឡើងវិញនូវការរីកចម្រើន។
3. សំណូមពរប្រធានបទ។
4. ពិនិត្យឡើងវិញនូវការហាត់ប្រាណ។
5. ពិនិត្យឡើងវិញជាក្រុមអំពីប្រធានបទសំខាន់ៗទាំងឡាយ។
6. សម្រាក និងការលាគ្នា។

